

Temat kompleksowy : **W KRAINIE MUZYKI**

Temat dnia: **Jak dbać o słuch**

Data: 15.05.2020 piątek

CELE OGÓLNE: kształtowanie poczucia odpowiedzialności za własne samopoczucie i zdrowie; zapoznanie dzieci z trudnościami wynikającymi z uszkodzenia słuchu; pobudzanie wrażliwości i empatii.

Przebieg:

„Gdy się rączki spotykają”

Dzieci powtarzają za rodzicem rymowankę:

Gdy się rączki spotykają,

To od razu się witają. *Dzieci łączą dłonie.*

Gdy się kciuki spotykają,

To od razu się witają. *Kciuk jednej ręki dotyka kciuka drugiej ręki.*

Gdy się palce spotykają,

To od razu się witają. *Palce jednej dłoni dotykają palców drugiej dłoni.*

„Co słysząc w hałasie?” – Rodzic prosi ,aby dziecko usiadło przy stoliku i spróbowało w skupieniu przeczytać jakieś zdania lub wyrazy z książki (najlepiej takiej, której nie zna lub nie pamięta) . W tym czasie rodzic może śpiewać *Sto lat*, tupać, rozmawiać z innymi domownikami, włączyć radio lub telewizor lub po prostu hałasować. Po 2–3 minutach takiego doświadczenia rodzic prosi dziecko siedzące przy stoliku o opowiedzenie treści tego, co obejrzało i przeczytało. Prawdopodobnie dziecko niewiele zapamięta z książki. Rodzic prowadzi rozmowę na temat tego, w czym może nam przeszkadzać hałas. Naprowadza dziecko na wnioski, że hałas jest nie tylko niemiły, lecz także niebezpieczny dla zdrowia.

Hałasowanie – słuchanie opowiadania i rozmowa na temat jego treści. Rodzic przygotowuje dziecko do słuchania utworu: *Nadstaw, proszę, uszu (gest dotykania uszu) i uspokój usta (gest dotykania ust)*. Podczas słuchania opowiadania o przygodach bliźniaków *Kuby i Buby postaraj się zapamiętać, dokąd poszli tym razem i co się wydarzyło.*

Hałasowanie

Grzegorz Kasdepke

Kuba i Buba musieli przyznać, że pan Waldemar, przyjaciel babci Joasi, to rzeczywiście bardzo kulturalny pan. Do tego stopnia, że czasami wręcz wstydził się chodzić z naszymi sympatycznymi bliźniakami po mieście – i to tylko dlatego, że, dajmy na to, nasza je ochota pobić się lub powyzywać. Ale któregoś razu to pan Waldemar narobił Kubie i Bubie wstydu – i to w muzeum!

– Jak tam w szkole?! – ryknął, gdy już się spotkali przed kasą muzeum.

Kuba i Buba aż podskoczyli z wrażenia. Babcia Joasia przygryzła wargi i dyskretnie rozejrzała się dookoła. Pani bileterka, ogłuszona doniosłym głosem pana Waldemara, przetykała sobie właśnie ucho.

– Nadal macie najwięcej uwag w całej klasie?!... – ryczał pan Waldemar. – Nie martwcie się, za moich czasów kazano klęczeć na grochu!... Może dlatego mam teraz takie powykręcane kolana!...

Pani bileterka pospiesznie skręcała kulki z papieru – najwyraźniej zamierzała wepchnąć je sobie w uszy.

– Dlaczego pan Waldemar tak hałasuje? – szepnął Kuba, zerkając ze zdziwieniem na babcię Joasię. – Zawsze był taki kulturalny...

– Chyba wyczerpały się baterie w jego aparacie słuchowym – westchnęła zarumieniona babcia.

– To pan Waldemar jest kulturalny na baterie?! – osłupiała Buba.

Ale babcia nie zdążyła nic odpowiedzieć, bo pan Waldemar podszedł właśnie do kasy – no i trzeba było zająć się zemdloną bileterką.

Rodzik prowadzi rozmowę z dzieckiem: *Czy zapamiętałeś/zapamiętałaś, dokąd wybrali się Kuba i Buba? Kto im towarzyszył? Dlaczego pan Waldemar tak głośno mówił? Czy to jest kulturalne zachowanie, gdy mówimy bardzo głośno w publicznych miejscach? Dlaczego?*

Jeśli dziecko ma trudność z odpowiedzią na któreś pytanie, rodzic może przeczytać raz jeszcze odpowiedni fragment tekstu.

„Układam sylaby” – zabawa językowa z wykorzystaniem **Alfabetu**. Musimy mieć wydrukowany alfabet lub piszemy go na karteczkach samodzielnie. Z **alfabetu wybieramy** litery **H, h** oraz samogłoski (**o, a, i, e, u, y**) i zapraszamy dziecko do zabawy: *Za chwilę będę mówić różne słowa, które rozpoczynają się głoską **h**. Twoim zadaniem będzie ułożenie pierwszej sylaby, którą usłyszysz w tych słowach. Układaj sylaby jedna pod drugą, aby można było łatwo sprawdzić poprawność wykonania zadania.* Przykładowe słowa: hamak, haki, huba, Helena, hipopotam, huragan, hycel. Jeśli dzieci sprawnie radzą sobie z tym ćwiczeniem, rodzic może proponować słowa, które nie mają znaczeń (są trudniejsze), np. harana, hoseta, herina, hurafu. Jeśli dzieci mają trudność z wykonaniem podstawowego ćwiczenia, rodzic

może wymawiać słowa, przeciągając samogłoski, ewentualnie poprzez analizę sylab zaznaczać podział słów. **Potrzebny będzie wydrukowany alfabet**

The wheels on the bus – słuchanie piosenki, próba śpiewania jej lub dowolna zabawa ruchowa do piosenki według pomysłów dzieci i rodzica np. można przygotować kółka czerwone i zielone. Rodzic może być sygnalizatorem, a dziecko kierowcą autobusu, przestrzegającym zasad sygnalizacji świetlnej. Czerwony stop. Zielony – jedź.

The wheels on the bus

sł. i muz. tradycyjne

The wheels on the bus
go round and round,
round and round,
round and round.

The wheels on the bus
go round and round
All day long.

The wipers on the bus
go swish, swish, swish,
swish, swish, swish,
swish, swish, swish.

The wipers on the bus
go swish, swish, swish
All day long.

The doors on the bus
go open and shut,
Open and shut,
Open and shut.

The doors on the bus
go open and shut
All day long.

Piosenka po angielsku + wersja w załączniku

https://www.youtube.com/watch?v=e_04ZrNroTo

Piosenka po polsku

<https://www.youtube.com/watch?v=gs8gSN8PboA>

Ćwiczenia w zeszytach

- **Praca z KP4.19b** – rysowanie odpowiednich symboli pod obrazkami przedstawiającymi sytuacje związane z hałasem.
- „**Kącik grafomotoryczny**” – praca z **KP4.20a**, samodzielne pisanie liter **h, H**, pisanie zdań po śladzie.